

Dosarul nr.2ra-130/23
2-19179698-01-2ra-25012023

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud.: A. Mardari)
Instanța de apel - Curtea de Apel Chișinău (jud.: L. Pruteanu, I. Țurcan, I. Cotruță)

Î N C H E I E R E

15 martie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Balmuș Victoria, reprezentată de avocatul Russu Alexandr,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Balmuș Victoria împotriva Societății pe Acțiuni „Ionel” privind constatarea încălcării dreptului la muncă și a legislației muncii, încasarea prejudiciului material și moral, precum și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2022, prin care s-a respins apelul înaintat de Balmuș Victoria și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 31 mai 2021

c o n s t a t ă :

La 07 noiembrie 2019, Balmuș Victoria a depus o cerere de chemare în judecată împotriva SA „Ionel”, ulterior concretizată prin care a solicitat încasarea prejudiciului material pentru neachitarea la timp a plăților concediului anual pentru anul 2016 în valoare de 412,16 lei, prejudiciu material pentru neachitarea la timp a plăților concediului medical pentru anul 2016 în valoare de 1583,38 lei, penalitatea de întârziere pentru neachitarea la timp a plăților concediului-anual și concediului-medical în valoarea totală de 7479,99 lei, prejudiciul moral în mărime de 40000 lei, și constatarea încălcării de către SA „Ionel” la executarea imediată hotărârii Curții Supreme de Justiție din 12 decembrie 2018 prin executarea cu întârziere și parțială acestei hotărâri prin reținerile ilegale a sumelor spre achitare în temeiul ordinului nr.403 din 18.12.18, încălcarea dreptului garantat a legislației la muncă, prin perfectarea cu încălcări a contractului individual de muncă și refuzul de a introduce în acesta a modificărilor clauzelor necesare prevăzute de Codul muncii, constatarea distrugerii ilegale de către SA „Ionel” a actelor pe baza cărora Balmuș Victoria a fost concediată ilegal la 11 noiembrie 2016.

În motivare, a susținut că în baza deciziei Curții Supreme de Justiție din 12 decembrie 2018 administrația SA „Ionel” a emis Ordinul nr. 403 C din 18 decembrie 2018 prin care a fost restabilită la locul de muncă deținut anterior și prin care s-a

dispus achitarea în beneficiul reclamantei Balmuş Victoria a sumelor băneşti indicate în decizia Curţii Supreme de Justiţie din 12 decembrie 2018.

Ordinul nu a fost executat pe deplin SA „Ionel”, refuzând să se conformeze pe deplin ordinului nr. 403 şi nu a achitat suma de 7451,33 lei.

După restabilirea la locul de muncă administraţia SA „Ionel” nu a luat în considerare cererile cu privire la recalcularea sumelor plătite şi nu a făcut recalcularea concediului pentru anul 2016 (compensaţie pe 11 zile de concediu) şi pentru concediile medicale, anul 2016.

Reclamanta a invocat, că administraţia SA „Ionel” nu a respectat pe deplin prescripţia Inspectoratul de Stat al Muncii RM, care a întocmit procesul-verbal de Control seria IM nr. C-2016-PV-603 din 04 noiembrie 2016, în care se indică: „Nu în toate contractele individuale de muncă încheiate cu salariaţii din întreprindere este stabilită mărimea concretă a salariului de bară, prin ce se încalcă prevederile art.49 alin. (1) si art. 135 alin. (2) din Codul Muncii. Nu în toate contractele individuale de muncă încheiate cu salariaţii din întreprindere este stabilit regimul de muncă si odihnă, prin ce se încalcă prevederile art.49 alin. (1) lit. 1) din Codul muncii.

Administraţia SA „Ionel” nu a respectat pe deplin prescripţia Inspectoratul de Stat al Muncii prevăzută în proces-verbal seria IM nr. C-2016-PV-603 din 04 noiembrie 2016 şi mai mult de 6 luni din ziua restabilirii la locul de muncă nu a prezentat acordul Suplimentul la Contractul Individual de Muncă nr.7/31-42 din 25 februarie 2015, prin ce i se încalcă drepturile salariale.

Prin hotărârea Judecătorei Chişinău, sediul Centru din 31 mai 2021, cererea de chemare în judecată depusă de Balmuş Victoria, s-a respins, ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanţa de fond a reţinut că prin decizia Curţii Supreme de Justiţie din 12 decembrie 2018 Balmuş Victoria a fost restabilită în funcţia deţinută anterior, cu încasarea salariului pentru perioada absenţei forţate de la locul de muncă, încasarea prejudiciului moral, precum şi a cheltuielilor de judecată.

Prin decizia suplimentară a Curţii Supreme de Justiţie din 06 februarie 2019 s-a dispus încasarea unor sume cu titlu de salariu şi a cheltuielilor de judecată.

Prin Ordinul emis de SA „Ionel” nr. 403C din 18 decembrie 2018 a fost pusă în executare decizia Curţii Supreme de Justiţie din 12 decembrie 2018.

Instanţa de fond a reţinut că procedura de executare a hotărârii judecătoreşti este reglementată de normele Codului de executare, iar Balmuş Victoria în şedinţă de judecată a confirmat că nu s-a adresat niciodată unui executor judecătoresc pentru punerea în executare silită a deciziei Curţii Supreme de Justiţie din 12 decembrie 2018.

Referitor la pretenţiile ce ţin de încasarea din contul SA „Ionel” în beneficiul lui Balmuş Victoria a sumelor neachitate pentru concediul medical pentru anul 2016 instanţa a constatat că reclamanta nu şi-a justificat pretenţiile neprezentând nici o probă în sensul dat, iar în şedinţă de judecată nu a putut explica originea sumelor pretinse cu titlu de compensare pentru concediu anual nefolosit.

Nefiind de acord cu hotărârea instanţei de fond, la 22 iunie 2021, Balmuş Victoria a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chişinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanţe, cu pronunţarea unei noi hotărâri, prin care acţiunea să fie admisă integral.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 27 septembrie 2022, s-a respins cererea

de apel înaintat de Balmuş Victoria și s-a menținut hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 31 mai 2021.

La 23 decembrie 2022, Balmuş Victoria, reprezentată de avocatul Russu Alexandr a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2022 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, emiterea unei decizii de admitere a acțiunii.

În motivare a invocat că, la examinarea cauzei instanțele investite cu judecarea fondului au interpretat eronat normele de drept material și anume prevederile art. 330 alin.(1) lit. b) și alin.(2), art. 329 Codul muncii.

Recurentul a relatat că instanțele de judecată nu au dat apreciere corespunzătoare circumstanțelor menționate și probelor prezentate, eronat constatând lipsa probelor, adoptând în rezultat hotărâri ilegale.

Decizia instanței de apel relevă o insuficientă analiză a probatoriului administrat în cauză ce a condus la reținerea unei situații de fapt inexacte, este neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a legii materiale.

Ca temei de drept recurentul a invocat prevederile art. 432 alin. (2) lit. a) și c) și alin. (3) lit. b) din Codul de procedură civilă.

Cu referire la termenul de depunere a recursului:

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei 27 septembrie 2022.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit informației de la fila dosarului 84, instanța de apel a comunicat părților decizia motivată la 02 decembrie 2022, prin intermediul poștei electronice.

Cererea de recurs a fost declarată la 23 decembrie 2022, respectiv în termen.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 26 ianuarie 2023, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, iar potrivit avizului de recepție de la fila dosarului 95 a fost recepționat la 01 februarie 2023.

Prin referința depusă la 28 februarie 2023, S.A. "Ionel" a pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Examinând temeiurile recursurilor completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea

recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarat de Balmuş Victoria, reprezentată de avocatul Russu Alexandr, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la

art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Balmuș Victoria, reprezentată de avocatul Russu Alexandr.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Galina Stratulat